

ВИСНОВОК
ПРО НАУКОВУ НОВИЗНУ, ТЕОРЕТИЧНЕ ТА ПРАКТИЧНЕ
ЗНАЧЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОКТОРСЬКОЇ ДИСЕРТАЦІЇ
Ракіпової Інни Василівни на тему «Теоретичні, правові та
праксеологічні засади правозахисної комунікації потерпілого у
кримінальному провадженні», подану на здобуття наукового ступеня
доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – «кримінальний
процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова
діяльність»

Рецензенти, призначені рішенням Вченої ради Міжнародного гуманітарного університету, а саме: д.ю.н., професор, завідувач кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Міжнародного гуманітарного університету – Подобний О. О., доктор юридичних наук, доцент кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Міжнародного гуманітарного університету – А. М. Притула, д.ю.н., професор, професор кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Міжнародного гуманітарного університету – Захаров В. П., розглянувши дисертацію та наукові публікації, у яких висвітлено основні наукові результати дисертації Ракіпової Інни Василівни, а також за результатами фахового семінару для апробації докторської дисертації, проведеного 13 червня 2023 року Протокол № 12, встановили наступне.

Актуальність теми та її зв'язок із планами науково-дослідних робіт. Згідно ст. 2 КПК України одне з основних завдань кримінального провадження – захист потерпілого, охорона його прав, свобод та законних інтересів. Водночас, наявність численних колізій та прогалин в галузевому (кримінально-процесуальному) законодавстві, проблемність комунікативних передумов набуття особою процесуального статусу потерпілого, неспіврозмірність прав потерпілого та підозрюваного, обвинуваченого, відсутність законодавчої регламентації чіткого переліку випадків обов'язкової участі представника потерпілого у кримінальному провадженні, необхідність визнання потерпілого належним суб'єктом права на безоплатну правничу допомогу за рахунок держави, неспроможність держави взяти на себе

зобов'язання щодо компенсації шкоди, завданої потерпілому кримінальним правопорушенням, забезпечення захисту прав неповнолітнього потерпілого, не вирішена проблема відновлення психічного здоров'я жертви кримінального правопорушення вказують на те, що найбільш вразливий учасник кримінального провадження – потерпілий – потребує особливої уваги і з боку науковців, і з боку нормотворців.

Відповідна галузева проблематика може бути вирішена шляхом формування концепції правозахисної комунікації потерпілого в кримінальному процесі як цілісного ефективного правового механізму реалізації прав та законних інтересів жертви кримінального правопорушення, покликаного забезпечити право потерпілого, його представника, законного представника, правонаступника на процесуальну комунікацію в кримінальному провадженні, а також внесення пропозицій про вдосконалення КПК України в частині реалізації форм правозахисної комунікації потерпілого та правозастосовної практики в цій сфері.

Зазначені обставини зумовили вибір теми дисертаційного дослідження та підтверджують його актуальність.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Дисертацію виконано відповідно до керівних документів, оголошених Указами Президента України: Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки від 20.05.2015 року №276, Стратегії національної безпеки України від 14 вересня 2020 року №392, Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки від 11.05.2023 р. №273 та Концепції реалізації Механізму підтримки потерпілих і свідків воєнних та інших міжнародних злочинів, затвердженої наказом Генерального прокурора від 11.04.2023 р. №103, а також Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на 2016-2020 роки, визначених 03.03.2016 року Національною академією правових наук України. Тема дисертації затверджена вченою радою Міжнародного гуманітарного

університету 26.12.2018 р. (протокол № 3) та відповідає темам науково-дослідної роботи Міжнародного гуманітарного університету «Екзистенційні виклики освіти, науки, безпеки та здоров'я в сучасних умовах глобалізації та цифрової трансформації суспільного життя» (№0123U101585) та кафедри кримінального права, процесу та криміналістики «Реформування кримінальної юстиції в умовах глобального інформаційного суспільства».

Ступінь обґрунтованості запропонованих здобувачем положень, висновків та рекомендацій. Положення, висновки та рекомендації, отримані автором у процесі дослідження, належним чином аргументовані та науково обґрунтовані. Достовірність, сформульованих у дисертації наукових положень, висновків та рекомендацій підтверджується їх науковим обґрунтуванням, яке базується на аналізі літературних джерел за даною проблемою, коректній постановці мети і завдань дослідження.

Методи дослідження. Методологічним підґрунтям дисертаційного дослідження є сукупність підходів, принципів і методів пізнання, що забезпечили комплексний наскрізний аналіз проблематики правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні. У роботі задіяно системний, аксіологічний, антропологічний та нормативно-юридичний підходи, принципи системності, історизму, детермінізму, діалектичної єдності теорії і практики, а також систему філософських, загальнонаукових та спеціально-наукових методів пізнання – аналіз і синтез, методи діалектики, структурно-функціонального аналізу, історико-правовий, логіко-нормативний та соціологічний методи.

Емпіричну базу дисертаційного дослідження становлять рішення ЄСПЛ, рішення Конституційного Суду України, постанови Верховного Суду, судові рішення, розміщені в Єдиному державному реєстрі судових рішень, статистичні дані роботи органів прокуратури та органів досудового розслідування, опубліковані на сайті Офісу Генерального прокурора; результати анкетування слідчих, прокурорів, потерпілих у кримінальних провадженнях, викладачів кримінального процесу, криміналістики,

оперативно-розшукової діяльності вищих навчальних закладів (2018-2023 рр.)
– всього 358 осіб.

Основні результати дослідження, ступінь їх наукової новизни та значущості. Отримані в процесі дослідження наукові результати в сукупності дозволили розв'язати важливу науково-прикладну проблему, сутність якої полягає у формуванні теоретичних, правових та праксеологічних засад правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні,

Основні положення, що визначають наукову новизну дисертаційної роботи:

уперше:

- запропоновано науково-прикладну концепцію правозахисної комунікації потерпілого, яка в кримінально-процесуальній доктрині повинна базуватися на таких положеннях:

а) правозахисна комунікація потерпілого у кримінальному провадженні – це законодавчо регламентований обмін процесуально значимою інформацією, що забезпечує ефективний захист прав та законних інтересів в процесі потерпілим, його представником, законним представником, правонаступником та здійснення ними кримінально-процесуальної діяльності з правозахисною метою на основі жертвоорієнтованого підходу (victim centred approach);

б) ознаками такої комунікації є: її здійснення на усіх стадіях кримінального процесу та в особливих порядках кримінального провадження; спрямованість на захист прав та законних інтересів суб'єктів, в інтересах яких вона здійснюється – потерпілий, його правонаступник; суб'єкти, які її забезпечують – потерпілий, його правонаступник, слідчий, дізнавач, прокурор, слідчий суддя, суд; конкретні форми та види, що характеризують таку комунікацію;

в) формами правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні є: письмова (у тому числі електронна), безпосередня (усна),

змішана (вербальна та невербальна, у тому числі дистанційна) та конклюдентна;

г) види правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні: обов'язкова участь представника потерпілого (фізичної особи) у кримінальному провадженні у випадках, визначених КПК України; подання клопотання потерпілого про залучення його представника слідчим, дізнавачем, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення представництва за призначенням; залучення представника потерпілого для здійснення представництва за призначенням слідчим, дізнавачем, прокурором, слідчим суддею чи судом на їх розсуд, якщо обставини кримінального провадження вимагають участі представника, а потерпілий не залучив його; депонування показань потерпілого з метою його захисту від вторинної віктимізації; медіація у кримінальному провадженні; спеціальні конфіденційні служби підтримки потерпілих;

д) комунікативна парадигма у кримінально-процесуальній доктрині, основними векторами побудови якої є такі наукові галузеві категорії: «правозахисна комунікація потерпілого», «комунікативна рівність», «комунікативні гарантії», «комунікативні бар'єри», «комунікативна позиція», «форма та вид правозахисної комунікації потерпілого»;

- вказано, що стрижневим принципом правозастосовного тлумачення окремих кримінально-процесуальних норм, що регулюють право потерпілого на процесуальну комунікацію, є принцип полілогічної комунікації, де полілог розуміється як динамічний спосіб спілкування, мислення, пізнання, роз'яснення та тлумачення, що веде від аналізу прогалин, колізій, юридико-технічних помилок галузевої правової норми до ефективного правотворення та правозастосування;

- обґрунтовано комунікативну рівність як основоположну цінність, що пронизує галузеву правову норму, та означає забезпечену кримінальним процесуальним законом можливість потерпілого, його представника,

законного представника, правонаступника комунікувати на рівних правах зі стороною захисту у змагальному кримінальному процесі;

- сформульовано систему комунікативних гарантій прав потерпілого як законодавчо визначених і закріплених засобів забезпечення права потерпілого на процесуальну комунікацію у кримінальному провадженні на основі комунікативної рівності, якими є: забезпечення права потерпілого на представництво та на захист від вторинної віктимізації на рівні основоположних галузевих засад кримінального провадження; обов'язок слідчого, дізнавача, прокурора, слідчого судді, суду проінформувати потерпілого щодо прав, передбачених КПК та роз'яснити відповідні права; обов'язок слідчого, дізнавача, прокурора, слідчого судді, суду визнати особу, якій завдано шкоди кримінальним правопорушенням, потерпілим у кримінальному провадженні та постановити відповідне рішення; обов'язок слідчого, дізнавача, прокурора, слідчого судді, суду не пізніше 24 годин із моменту прийняття заяви особи про вчинення щодо неї кримінального правопорушення або заяви про залучення до провадження як потерпілого винести постанову про відмову у визнанні потерпілим, або відмову у залученні до провадження як потерпілого у разі прийняття відповідних рішень; обов'язок слідчого, дізнавача, прокурора, слідчого судді, суду забезпечити право потерпілого на здійснення представництва за призначенням; забезпечення компенсації шкоди, завданої потерпілому кримінальним правопорушенням або іншим суспільно небезпечним діянням за рахунок Державного бюджету України у визначених законом випадках; створення Компенсаційного фонду для відшкодування потерпілим шкоди, завданої кримінальним правопорушенням; забезпечення права потерпілого на медіацію під час досудового, судового провадження та при виконанні судового рішення; забезпечення змагальності та недопустимості звуження права потерпілого на процесуальну комунікацію на всіх стадіях кримінального провадження та в особливих порядках кримінального провадження;

- запропоновано визначення комунікативної позиції потерпілого у кримінальному провадженні як усвідомлено сформованого переконання та волі потерпілого щодо можливостей та бажання реалізувати свої права та захистити законні інтереси в кримінальному провадженні;

удосконалено:

- визначення права на процесуальну комунікацію у кримінальному провадженні як забезпеченої та чітко регламентованої процесуальними нормами можливості отримання його учасниками інформації про кримінальне провадження, обмін даними про стан провадження та вплив на нього на всіх стадіях процесу, що реалізується шляхом прояву кримінально-процесуальної активності;

- поняття комунікації у кримінальному процесуальному праві як наскрізного обміну інформацією, характерного для кримінально-процесуального комунікативного простору сфер як правотворення так і правозастосування, в тому числі правозастосовного (судового, доктринального) тлумачення до, під час та після застосування кримінально-процесуальної норми (широке розуміння) та як обміну процесуально значимою інформацією учасниками кримінально-процесуальної діяльності між собою та судом у зв'язку з рухом кримінального провадження, що полягає у наданні (обміні) інформації, спільній участі у проведенні процесуальних дій та їх взаємсприйнятті один одного, що реалізується в передбачених законом процесуальних формах (вужьке розуміння);

- дефініцію поняття кримінальної процесуальної активності потерпілого у кримінальному провадженні як нормативно забезпечених способів його прояву, що формуються під впливом комунікативної позиції та детермінують набуття потерпілим відповідного процесуального статусу і можливості реалізувати право на процесуальну комунікацію;

- категорію «комунікативні бар'єри» як прогалини галузевого законодавства, що регламентують відсутність ефективного процесуального механізму реалізації потерпілим своїх законних прав та інтересів

(процесуальні бар'єри), а також комунікативних особистісних характеристик, властивих жертві кримінального правопорушення, що стоять на заваді її кримінально-процесуальної активності на тому чи іншому етапі кримінального провадження або й до його початку (психологічні бар'єри);

- регламентування засади забезпечення права на захист та представництво як одного з основних напрямків удосконалення правових основ правозахисної комунікації потерпілого на рівні основоположних галузевих засад кримінального провадження та вказано на те, що потерпілий, правонаступник потерпілого мають право на представництво, яке полягає у наданні їм можливості користуватися правничою допомогою представника, зокрема, безоплатно;

- пропозицію щодо регламентування засади забезпечення права потерпілого, його правонаступника на захист від вторинної віктимізації на рівні основоположних галузевих засад кримінального провадження;

- визначення поняття потерпілого у кримінальному провадженні, яким може бути фізична особа, якій кримінальним правопорушенням чи суспільно небезпечним діянням завдано моральної, фізичної та/або майнової шкоди або щодо якої створена загроза заподіяння такої шкоди, юридична особа, якій кримінальним правопорушенням чи суспільно небезпечним діянням завдано майнової та/або немайнової шкоди або щодо якої створена загроза заподіяння такої шкоди;

- випадки обов'язкової участі представника потерпілого, його правонаступника (фізичних осіб) у кримінальному провадженні та випадки його залучення слідчим, дізнавачем, прокурором, слідчим суддею, судом для здійснення представництва за призначенням;

- визначення поняття правонаступника потерпілого у кримінальному провадженні як фізичної (близького родича чи члена сім'ї потерпілого) чи юридичної особи, що має право подання заяви про залучення її до кримінального провадження внаслідок смерті потерпілого або перебування

особи у стані, що унеможлиблює подання заяви про залучення як потерпілого, або припинення діяльності (ліквідації) юридичної особи;

- підстави та порядок депонування показань потерпілого за його ініціативою у випадках, пов'язаних з існуванням загрози вторинної віктимізації, ризику завдання психологічної, емоційної та фізичної шкоди потерпілому, його правонаступнику;

- положення щодо залучення потерпілим експерта на договірних умовах для проведення психологічної експертизи емоційного стану потерпілого з метою доказування заподіяння йому моральної шкоди кримінальним правопорушенням;

- галузеве розуміння поняття медіації як позасудової, добровільної, конфіденційної, структурованої процедури, що є можливою у кримінальному провадженні під час досудового розслідування, судового провадження або під час виконання судового рішення з метою примирення потерпілого з підозрюваним (обвинуваченим, засудженим);

- формулювання поняття угоди за результатами медіації у кримінальному провадженні як добровільної письмової домовленості потерпілого з підозрюваним (обвинуваченим, засудженим), за результатами якої може бути укладено угоду про примирення під час досудового чи судового провадження, а також вирішено судом питання про звільнення від відбування покарання з випробуванням чи заміну невідбутої частини покарання більш м'яким чи умовно-дострокове звільнення від відбування покарання під час виконання вироку;

набуло подальшого розвитку:

- обґрунтування обов'язку слідчого, дізнавача, прокурора визнати особу потерпілою, якщо їй кримінальним правопорушенням або суспільно небезпечним діянням завдано шкоди, але вона не подала заяву про вчинення щодо неї кримінального правопорушення або заяву про залучення її до провадження як потерпілого, а також розпочати досудове розслідування, якщо особа не подала заяву про вчинення щодо неї кримінального правопорушення,

передбаченого ч. 1 ст. 477 КПК, та внаслідок кримінального правопорушення померла або перебуває у стані, що унеможливорює подання нею заяви, і відповідна заява не подана правонаступником, близькими родичами чи членами сім'ї такої особи;

- теоретичне вмотивування необхідності внесення змін та доповнень до КПК щодо: здійснення кримінального провадження у закритому судовому засіданні; складу суду у кримінальному провадженні, в якому неповнолітньою особою є потерпілий; залучення представника потерпілого для проведення окремої процесуальної дії; прав потерпілого протягом кримінального провадження, під час досудового розслідування та під час судового провадження в будь-якій інстанції; здійснення кримінального провадження у формі приватно-публічного обвинувачення; регламентації участі правонаступника потерпілого у кримінальному провадженні; заявлення цивільного позову у кримінальному провадженні; застосування заходів забезпечення кримінального провадження, а також мети і підстав застосування запобіжних заходів і обставин, що враховуються при їх обранні; регламентації початку досудового розслідування; допиту малолітнього чи неповнолітнього потерпілого під час досудового розслідування в судовому засіданні; порядку залучення експерта та проведення експертизи; вручення письмового повідомлення про підозру; закриття кримінального провадження; процедури розгляду питання про звільнення від кримінальної відповідальності; оскарження рішень, дій чи бездіяльності слідчого, дізнавача або прокурора під час досудового розслідування та права на оскарження; оскарження недотримання розумних строків під час досудового розслідування; ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування; здійснення підготовчого судового засідання та вирішення питань, пов'язаних з підготовкою до судового розгляду; забезпечення учасникам судового провадження можливості ознайомитися з матеріалами кримінального провадження та судовими рішеннями після призначення справи до судового розгляду або постановлення ухвали про закриття кримінального провадження;

наслідків неприбуття потерпілого, його представника в судове засідання; заходів до порушників порядку судового засідання; обрання, скасування або зміни запобіжного заходу в суді; застосування заходів забезпечення кримінального провадження та проведення слідчих (розшукових) дій під час судового провадження; меж судового розгляду; особливостей допиту малолітнього чи неповнолітнього потерпілого під час судового розгляду; судових дебатів; проголошення судового рішення; права потерпілого, правонаступника потерпілого, їх законного представника чи представника на апеляційне та касаційне оскарження; особливостей апеляційного оскарження окремих судових рішень; істотних порушень вимог кримінального процесуального закону та підстав для скасування судового рішення; підстав для призначення нового розгляду в суді першої інстанції; судових рішень, які можуть бути оскаржені у касаційному порядку; змісту та наслідків укладення та затвердження угоди про визнання винуватості; підстав відмови суду в затвердженні угоди у кримінальному провадженні; питань, які вирішуються судом під час виконання вироків.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що висновки та пропозиції, сформульовані у дисертації, використовуються у:

науково-дослідній діяльності – для подальшого дослідження проблематики правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному процесі;

правотворчій діяльності – для вдосконалення національного законодавства у сфері реалізації правозахисної комунікації потерпілим, його представником, законним представником, правонаступником, слідчим, дізнавачем, прокурором, слідчим суддею, судом (Лист Комітету з питань правоохоронної діяльності Верховної Ради України від 14.11.2022 р.);

правозастосовній діяльності – для вдосконалення діяльності правоохоронних органів, суду та адвокатури щодо реалізації правозахисної комунікації у кримінальному процесі (Акт про впровадження у практичну діяльність Ради адвокатів Одеської області від 22 листопада 2022 року);

навчальному процесі – при викладанні навчальних курсів «Кримінальний процес», «Адвокатська діяльність в Україні», «Правознавство», спеціальних курсів «Складання кримінальних процесуальних документів під час досудового розслідування», «Сучасні проблеми кримінального процесуального права», «Правові системи сучасності», «Правове регулювання інформаційно-комунікаційних відносин», підготовці робочих програм, підручників, навчальних посібників, методичних рекомендацій, тематики кваліфікаційних робіт із зазначених дисциплін (Акти про впровадження наукових розробок у навчальну діяльність Національного університету «Одеська юридична академія» від 14 лютого 2023 року, Одеського національного морського університету від 24 жовтня 2022 року, Міжнародного гуманітарного університету від 28 листопада 2022 року, Національного університету «Одеська політехніка» від 18 жовтня 2022 року, Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка від 29 листопада 2022 року).

Особистий внесок здобувача. Дисертаційне дослідження виконано авторкою самостійно. Наукові результати та висновки отримані дисертанткою на підставі особистих досліджень. Особистий внесок у публікаціях, виконаних у співавторстві, вказано у списку праць, опублікованих за темою дисертації. Наукові доробки співавторів за темою дисертації не використовувались.

Апробація результатів дослідження. Висновки і положення дисертаційного дослідження обговорювалися на кафедрі кримінального права, процесу та криміналістики Міжнародного гуманітарного університету, міжкафедральному засіданні кафедр кримінального процесу, детективної та оперативно-розшукової діяльності Національного університету «Одеська юридична академія», криміналістики Національного університету «Одеська юридична академія», кримінального права, процесу та криміналістики Міжнародного гуманітарного університету.

Основні положення дисертації доповідалися на міжнародних науково-практичних конференціях, зокрема: «Європейські орієнтири розвитку України

в умовах війни та глобальних викликів ХХІ століття: синергія наукових, освітніх та технологічних рішень» (м. Одеса, 20 травня 2023 р.); «Права людини в період збройних конфліктів» (м. Одеса, 18 листопада 2022 р.); «Доктринальні та правозастосовні проблеми кримінального процесу, детективної та оперативно-розшукової діяльності» (до 10-ї річниці набуття чинності Кримінального процесуального кодексу України, м. Одеса, 9 грудня 2022 року); «Європейський вибір України, розвиток науки та національна безпека в реаліях масштабної військової агресії та глобальних викликів ХХІ століття» (до 25-річчя Національного університету «Одеська юридична академія» та 175-річчя Одеської школи права, м. Одеса, 17 червня 2022 року); «Забезпечення державної безпеки в умовах воєнного стану» (м. Луцьк, 27 травня 2022 року); «Причорноморські публічно-правові читання» (м. Миколаїв, 10-12 вересня 2021 року); «Кримінальна юстиція сучасної України: виклики та перспективи» (до 75-річчя д.ю.н., проф. Ю.П. Аленіна) (м. Одеса, 20 листопада 2021 року); «Сучасний рух науки» (м. Дніпро, 1-2 квітня 2021 року); «Наука та суспільне життя України в епоху глобальних викликів людства у цифрову еру» (з нагоди 30-ти річчя проголошення незалежності України та 25-ти річчя прийняття Конституції України) (м. Одеса, 21 травня 2021 року); «Актуальні питання юридичної теорії та практики: наукові дискусії» (м. Харків, 6-7 листопада 2020 року); «Правове життя сучасної України» (м. Одеса, 15 травня 2020 року); «Актуальні завдання та напрями розвитку юридичної науки у ХХІ столітті» (м. Львів, 18-19 жовтня 2019 року); «Правове життя сучасної України» (м. Одеса, 17 травня 2019 року); «Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах європейської інтеграції» (м. Одеса, 18 травня 2018 року); «Адвокатура: минуле, сучасність та майбутнє» (м. Одеса, 17 листопада 2018 року); «Державне бюро розслідувань: на шляху розбудови» (м. Одеса, 16 червня 2018 року); «Актуальні проблеми державно-правового розвитку України в контексті інтеграційних процесів» (м. Запоріжжя, 28 березня 2018 року); «Традиції та новації юридичної науки: минуле, сучасність, майбутнє» (м.

Одеса, 19 травня 2017 року); а також Всеукраїнських науково-практичних конференціях: «Теорія та практика кримінального процесуального доказування» (м. Івано-Франківськ, 24 березня 2017 року); «Актуальні проблеми удосконалення кримінального процесуального законодавства» (до 70-річчя д.ю.н., професора Юрія Павловича Аленіна (м. Одеса, 21 квітня 2017 року).

Повнота викладення матеріалів дисертації в публікаціях. Основні теоретичні та практичні висновки, положення та пропозиції дисертаційного дослідження викладені в одноособовій монографії «Правозахисна комунікація потерпілого у кримінальному провадженні України», 2 колективних монографіях «Щодо «образу потерпілого» у кримінальному процесуальному праві: право на комунікацію» та «Потерпілий в кримінальному провадженні: щодо забезпечення права на процесуальну комунікацію», 23 наукових статтях, опублікованих у фахових виданнях, перелік яких затверджено МОН України, 3 наукових статтях, опублікованих у зарубіжних періодичних виданнях (Web of Science Core Collection), а також 25 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Список публікацій здобувача за темою дисертації та відомості про апробацію матеріалів дисертації

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

Монографії

1. Ракіпова І. В. Правозахисна комунікація потерпілого у кримінальному провадженні України: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика». 2021. 496 с.
2. Ракіпова І. В. Щодо «образу потерпілого» у кримінальному процесуальному праві: право на комунікацію. Права людини в Україні та у зарубіжних країнах: традиції та новації: колективна монографія. За заг.ред. Н. В. Мішиної. Львів-Торунь: Ліга-Прес. 2021. С. 435-464.

3. Мудрак І. В. Потерпілий в кримінальному провадженні: щодо забезпечення права на процесуальну комунікацію. Кримінальний процесуальний кодекс 2012 року: ідеологія та практика правозастосування: колективна монографія/ За заг.ред. Ю. П. Аленіна; відп.за вип. І. В. Гловюк. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 321-346.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації та додатково відображають наукові результати дисертації:

Наукові статті у фахових виданнях:

4. I. Rakipova, A. Pidgorodynska, A. Melnyk. Concepts, Forms, Types and Main Categories of Human Rights Communication of the Victim in Criminal Proceedings. *Legal Horizons*. Т. 16. №1. 2023. Р. 86-96. URL: <https://legalhorizons.com.ua/lh/issue/view/4/2> (Особистий внесок здобувача: визначено види, форми та основні категорії правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні)
5. I. Zahorodnii, A. Pidgorodynska, Rakipova I., K. Chernomorchenko, N. Chipko. The state of scientific development of the problem of human rights communication of the victim in the criminal proceedings of Ukraine. *Legal Horizons*. № 1-4. 2022. С. 79-91. (Особистий внесок здобувача: досліджено випадки обов'язкової участі представника потерпілого, правонаступника потерпілого (фізичних осіб) у кримінальному провадженні)
6. Ракіпова І. В., Кузнецов О. М. Право потерпілого на медіацію у кримінальному провадженні. *Юридичний вісник*. №6. 2022. С. 62-68. (Особистий внесок здобувача: досліджено медіацію як вид правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні)
7. Ракіпова І. В., Черноморченко К. В. Неповнолітній потерпілий у кримінальному провадженні: забезпечення права на представництво та комунікацію. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. Випуск 74(6). 2022. С. 124-129. (Особистий внесок здобувача: розглянуто забезпечення права на представництво та комунікацію неповнолітнього потерпілого у кримінальному провадженні)

8. Ракіпова І. В. Забезпечення права потерпілого на представництво в кримінальному провадженні. *Часопис Київського університету права*. 2021. №4. С. 135-140. URL: <https://chasprava.com.ua/index.php/journal/issue/view/85/%E2%84%964-2021>
9. Загородній В. Є., Ракіпова І. В., Волошина В. К. Забезпечення обов'язкової участі представника потерпілого (фізичної особи) у кримінальному провадженні України. *Часопис Київського університету права*. 2022. №1. С. 198-204. (Особистий внесок здобувача: розкрито питання забезпечення обов'язкової участі представника потерпілого (фізичної особи) у кримінальному провадженні)
10. Ракіпова І. В., Пожар В. Г. Специфіка комунікації потерпілого в апеляційному та касаційному провадженні: окремі проблеми. *Право і суспільство*. № 4. 2021. С. 217-225. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2021/4_2021/31.pdf (Особистий внесок здобувача: з'ясовано окремі проблеми комунікації потерпілого в апеляційному та касаційному провадженні)
11. Ракіпова І. В., Пожар В. Г. Комунікація потерпілого в судовому провадженні у першій інстанції: окремі питання. *Прикарпатський юридичний вісник*. № 2. 2021. С. 96-101. URL: <http://puuv.onua.edu.ua/index.php/puuv/article/view/882> (Особистий внесок здобувача: з'ясовано окремі проблеми комунікації потерпілого в судовому провадженні у першій інстанції)
12. Ракіпова І. В., Мельник А. В. Особливості комунікації потерпілого як суб'єкта кримінального процесуального доказування. *Часопис Київського університету права*. 2021. № 2. С.277-281. URL: <https://chasprava.com.ua/index.php/journal/issue/view/83/98> (Особистий внесок здобувача: визначено особливості комунікації потерпілого як казуального суб'єкта кримінального процесуального доказування)
13. Ракіпова І. В. Право потерпілого на процесуальну комунікацію у кримінальному провадженні: антропологічні та аксіологічні шукання.

ScienceRise: Juridical Science. 2021. № 3(17). С. 32-36. URL: <https://journals.indexcopernicus.com/search/article?articleId=3234211>

14. Мудрак І. В. Окремі особливості комунікації потерпілого у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. *ScienceRise: Juridical Science*. №3 (13), 2020. С. 34-38.

15. Мудрак І. В. Щодо участі у кримінальному провадженні правонаступника потерпілого. *Вчені записки Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського. Серія: Юридичні науки*. 2020. №4. С. 242-246. http://www.juris.vernadskyjournals.in.ua/journals/2020/4_2020/41.pdf

16. Мудрак І. В. Щодо окремих проблем комунікації потерпілого в підготовчому судовому провадженні. *Юридичний науковий електронний журнал*. №4, 2020. www.lsej.org.ua

17. Мудрак І. В. Комунікативна позиція потерпілого у кримінальному провадженні на підставі угод. *Юридичний науковий електронний журнал*. №6, 2019. www.lsej.org.ua

18. Мудрак І. В. Поняття, значення, основні категорії кримінально-процесуальної активності потерпілого у кримінальному провадженні. *Часопис Київського університету права*. №3, 2019. 224-228.

19. Мудрак І. В. Щодо лексико-граматичного та спеціально-юридичного тлумачення окремих кримінально-процесуальних норм, що регулюють право потерпілого на процесуальну комунікацію у кримінальному провадженні. *Вісник КПП*. №3, 2019. С. 255-261.

20. Мудрак І. В. Щодо визнання особи потерпілою у кримінальному провадженні. *Часопис Київського університету права*. №2, 2019. С. 175-180.

21. Мудрак І. В. Щодо забезпечення права потерпілого на процесуальну комунікацію у кримінальному провадженні. *Часопис Київського університету права*. №1, 2018. С. 315-324.

22. Мудрак І. В. Практика ЄСПЛ щодо порушення права конфронтації та проблематика реалізації підпункту (d) пункту 3 статті 6 КЗПЛ у

кримінальному провадженні України. *Альманах міжнародного права*. №19, 2018. С. 195-210.

23. Мудрак І. В. Проблематика оскарження потерпілим недотримання розумних строків під час здійснення кримінального провадження. *Часопис Київського університету права*. №1, 2017. С. 303-307.

24. Мудрак І. В. Потерпілий в кримінальному провадженні: проблеми захисту прав. *Часопис Київського університету права*. №2, 2016. С. 321-324.

25. Мудрак І. В. Щодо обов'язкової участі представника потерпілого в кримінальному провадженні. *Часопис Київського університету права*. №4, 2016. С. 313-316.

26. Мудрак І. В. Судова промова прокурора при відмові від підтримання державного обвинувачення. *Правове життя сучасної України* Т. 1. Одеса, 2014. С. 691-693.

Наукові статті у зарубіжних періодичних виданнях:

27. Mudrak I., Hloviuk I., Murzanovska A., Voloshyna V. Physiological and psychological condition of victim of criminal offense in Ukraine/ *Amazonia Investiga*/Vol. 8 Num. 19: 34-42/ Marzo-abril 2019. (Особистий внесок здобувача: охарактеризовано психологічні, фізіологічні особливості, а також невербальні комунікативні прояви жертви кримінального правопорушення)

28. Vazhenova A., Desyatnik A., Mudretska H., Rakipova I. Ensuring the detection of property in the institute of property seizure. *Amazonia investiga*. 2021. Vol. 10 Num. 42. P. 236-247. URL: <https://amazoniainvestiga.info/index.php/amazonia/article/view/1673> (Особистий внесок здобувача: проаналізовані права потерпілого у відповідності до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод в частині його права на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру)

29. Rakipova I., Torbas O., Voloshyna V., Shylin D., Pidgorodynska A. Ensuring Rights of Victims Under the Criminal Procedure Code of Ukraine: Current Issues and Prospects. *Precedente. Revista Jurídica*. 2023. P. 115-141. <https://doi.org/10.18046/prec.v22.5807> (Особистий внесок здобувача: досліджено окремі проблеми та перспективи забезпечення прав потерпілого у кримінальному провадженні)

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

30. Ракіпова І. В. Медіація та онлайн-медіація як правозахисна комунікація потерпілого у кримінальному провадженні. *Європейські орієнтири розвитку України в умовах війни та глобальних викликів XXI століття: синергія наукових, освітніх та технологічних рішень: міжнародна наук.практ.конф.* (м. Одеса, 20 травня 2023 року). Одеса, 2023 р. С. 304-308.

31. Ракіпова І. В. Щодо обов'язкової участі представника потерпілого (фізичної особи) у кримінальному провадженні щодо осіб, які потерпіли від кримінального правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості, кримінального правопорушення, вчиненого із застосуванням насильства або погрозою його застосування. *Гендерні студії у вищій школі: сучасні виклики та досягнення: матеріали Всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації*. м. Львів, 5 вересня-16 жовтня 2022 р. Одеса: Видавничий дім «Гельветика». 2022. С. 74-77.

32. Ракіпова І. В., Черноморченко К. В. Щодо захисту прав потерпілого у кримінальному провадженні в умовах воєнного стану. *Права людини в період збройних конфліктів: міжнародна науково-практична конференція* (18 листопада 2022 р.) Одеса. 2022. С. 171-174. (Особистий внесок здобувача: розкрито окремі проблеми комунікації потерпілого у кримінальному провадженні в умовах воєнного стану)

33. Ракіпова І. В., Кузнецов О. М. Щодо співвідношення кримінальної процесуальної діяльності та правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні. *Доктринальні та правозастосовні проблеми кримінального процесу, детективної та оперативно-розшукової діяльності:*

міжнародна науково-практична конференція (до 10-ї річниці набуття чинності Кримінального процесуального кодексу України). Одеса, 9 грудня 2022. С. 123-127. (Особистий внесок здобувача: досліджено співвідношення кримінальної процесуальної діяльності та правозахисної комунікації потерпілого)

34. Ракіпова І. В. *Обов'язкова участь представника потерпілого (фізичної особи) у кримінальному провадженні. Європейський вибір України, розвиток науки та національна безпека в реаліях масштабної військової агресії та глобальних викликів XXI століття: міжнар. науково-практ. конфер. (до 25-річчя Національного університету «Одеська юридична академія» та 175-річчя Одеської школи права).* Одеса. 17 червня 2022 року. С. 402-403.

35. Ракіпова І. В. *Окремі питання забезпечення права неповнолітнього потерпілого на комунікацію у кримінальному провадженні. Забезпечення державної безпеки в умовах воєнного стану: I Міжнар. науково-практ. онлайн конфер. (Луцьк, 27 травня 2022 року).* Луцьк: Волинський національний університет імені Лесі Українки. С. 135-138.

36. Ракіпова І. В. *Щодо сприяння процесуальній активності потерпілого в судовому провадженні. Причорноморські публічно-правові читання: матеріали міжнародної наукової конференції (м. Миколаїв, 10-12 вересня 2021 року).* Миколаїв: Видавничий дім «Гельветика», 2021. Ч. 2. С. 129-132.

37. Ракіпова І. В. *Забезпечення права потерпілого на процесуальну комунікацію у зв'язку з проведенням допиту свідка, потерпілого під час досудового розслідування в судовому засіданні. Кримінальна юстиція сучасної України: виклики та перспективи: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., присв. до 75-річчя д.ю.н., проф. Ю.П. Аленіна (м. Одеса, 20 листоп. 2021 р.).* Електронне видання / відповід. ред.: Л.І. Аркуша, О.О. Торбас, В.А. Завтур; Національний університет «Одеська юридична академія». Одеса. 2021. С. 126-130.

38. Ракіпова І. В. *Щодо визначення поняття права потерпілого на процесуальну комунікацію у кримінальному провадженні. Сучасний рух*

науки: матеріали XII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Дніпро, 1-2 квітня 2021 року). Дніпро, 2021. С. 286-288.

39. Ракіпова І. В. Комунікативна рівність – складова «образу потерпілого» в кримінальному процесуальному праві. *Наука та суспільне життя України в епоху глобальних викликів людства у цифрову еру (з нагоди 30-ти річчя проголошення незалежності України та 25-ти річчя прийняття Конституції України): матеріали Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Одеса, 21 травня 2021 року). Одеса, 2021. С. 301-303.

40. Ракіпова І. В. Щодо забезпечення реалізації законних прав та інтересів потерпілого під час кримінального провадження у формі приватного обвинувачення. *Актуальні питання юридичної теорії та практики: наукові дискусії: матеріали міжнародної науково-практичної конференції* (м. Харків, 6-7 листопада 2020 року). Харків, 2020. С. 197-201.

41. Мудрак І. В. Регламентування та забезпечення права потерпілого на представництво – основа правозахисної комунікації потерпілого в кримінальному провадженні. *Правове життя сучасної України: у 3 т.: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Одеса, 15 травня 2020 року). Одеса, 2020. С. 256-260.

42. Мудрак І. В. Щодо лексико-граматичного тлумачення окремих кримінально-процесуальних норм. *Актуальні завдання та напрями розвитку юридичної науки у XXI столітті: Міжнародна науково-практична конференція* (м. Львів, 18-19 жовтня 2019 року). Львів, 2019. С. 136-139.

43. Мудрак І. В. Щодо проблематики кримінальної процесуальної активності потерпілого в кримінальному провадженні України та її опанування здобувачами вищої освіти. *Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Одеса, травень 2019 року) / відп.ред. Г. О. Ульянова. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2019. С. 323-326.

44. Мудрак І. В. Щодо неможливості реалізації права потерпілого на процесуальну комунікацію в силу ч. 9 ст. 224 КПК України. *Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах європейської*

інтеграції: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 18 травня 2018 року) У 2-х т. Т. 2/ відп.ред. Г. О. Ульянова. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 309-311.

45. Мудрак І. В. Досудове слідство щодо окремої категорії осіб: окремі питання в аспекті діяльності ДБР. *Державне бюро розслідувань: на шляху розбудови: Міжнародна науково-практична конференція* (м. Одеса, 16 червня 2018 року). 2018. С. 257-260.

46. Мудрак І. В. Щодо окремих питань забезпечення прав та законних інтересів потерпілого в кримінальному провадженні. *Актуальні проблеми державно-правового розвитку України в контексті інтеграційних процесів: III-я Міжнародна науково-практична конференція* (м. Запоріжжя, 28 березня 2018 року). Запоріжжя. 2018. С. 328-330.

47. Мудрак І. В. Щодо недотримання розумних строків під час судового провадження. *Актуальні проблеми удосконалення кримінального процесуального законодавства: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конфер., присвяченої до 70-річчя док. юрид. наук, професора Юрія Павловича Аленіна.* (21 квітня 2017 р., м. Одеса). 2017. С. 246-250.

48. Мудрак І. В. Щодо поняття забезпечення права потерпілого на процесуальну комунікацію під час кримінального провадження. *Традиції та новації юридичної науки: минуле, сучасність, майбутнє: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Одеса, 19 травня 2017 р.) У 2-х т. Т. 2 / відп. ред. Г.О. Ульянова. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2017. С. 375-377.

49. Мудрак І. В. Оскарження потерпілим недотримання розумних строків під час досудового розслідування: окремі проблеми. *Теорія та практика кримінального процесуального доказування: Матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конференції* (м. Івано-Франківськ, 24 березня 2017 року). Івано-Франківськ. 2017. С. 63-66.

50. Мудрак І. В. Особливості судових дебатів відповідно до КПК України 2012 р. і КПК РК 2014 р. *Сучасне кримінальне провадження України: доктрина,*

нормативна регламентація, практика функціонування: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Одеса, 17 квітня 2015 р.). Одеса: Національний університет «Одеська юридична академія». 2015. С. 186-188.

51. Мудрак І. В. Відмова потерпілого від представника в кримінальному провадженні: сучасність та перспективи. *Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку держави та права в умовах євроінтеграції: міжнародна науково-практична конференція* (м. Одеса, 20 травня 2016 року). Одеса. 2016. С. 292-294.

52. Мудрак І. В. До питання про безоплатну вторинну правову допомогу потерпілому в кримінальному провадженні. *Криміналістичні та кримінально-процесуальні засоби оптимізації досудового розслідування: матеріали дистанційної конференції* (м. Одеса, 2 квітня 2016 року). Одеса: Юридична література. 2016. С. 81-86.

53. Мудрак І. В. Потерпілий в контексті реалізації субсидіарного обвинувачення: окремі проблеми. *Правова політика в Україні: питання теорії та практики: матеріали міжнародної науково-практичної конференції* (м. Київ, 24 жовтня 2014 р.): в 2 т. К.: Національна академія прокуратури України, 2014. Т. 2. С. 255-258.

54. Мудрак І. В. Кримінально-процесуальна активність потерпілого на досудовому провадженні. *Процесуальні, криміналістичні та психологічні аспекти досудового розслідування: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф.*, (м. Одеса, 07 листопада 2014 р). Одеса: ОДУВС. 2014. С. 64-66.

Характеристика особистості здобувача та особистого внеску автора.

Ракіпова І. В. має вищу юридичну освіту. У 2017 році закінчила Національний університет «Одеська юридична академія», у 2019 році закінчила Міжнародний гуманітарний університет. Володіє українською, англійською мовами. Має 54 публікацій з проблематики дисертації. Дисертація Ракіпової Інни Василівни на тему: «Теоретичні, правові та праксеологічні засади

правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні» подана на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук зі спеціальності 12.00.09 – «кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» є власним авторським дослідженням, у якому наукові положення, висновки та пропозиції обґрунтовано самостійно в результаті опрацювання значної кількості джерел монографічного, нормативно-правового, правозастосовного характеру, в тому числі судової практики. Ідеї та розробки, що належать співавторам не використовувались.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертаційна робота «Теоретичні, правові та праксеологічні засади правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні» написана грамотною науковою українською мовою, стиль викладу матеріалів досліджень, наукових положень, висновків і рекомендацій забезпечує доступність їх сприйняття.

Відповідність дисертації вимогам Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук. Список наукових публікацій здобувача за темою дисертації та їх кількість, відомості про апробацію матеріалів дисертації та особистий внесок здобувача до всіх наукових публікацій, опублікованих із співавторами та зарахованих за темою докторської дисертації відповідає вимогам, передбаченим пунктами 7 та 9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою КМУ від 17 листопада 2021 року.

Відповідність дисертації науковій спеціальності. Дисертація Ракіпової Інни Василівни на тему: «Теоретичні, правові та праксеологічні засади правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні» відповідає спеціальності 12.00.09 – «кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність»

Вимоги академічної доброчесності дотриманні у повному обсязі, наявний висновок Unichек – позитивний. Проаналізувавши докторську дисертацію та наукові публікації, в яких висвітлені основні наукові результати докторської дисертації можна дійти висновку про відсутність у зазначених

працях академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації, так і відсутність порушення інших елементів академічної доброчесності.

Оцінка відповідності дисертації встановленим вимогам з урахуванням наукової та громадської характеристики здобувача.

Ракіпова Інна Василівна має високі особистісні якості, завдяки яким вона змогла вдало поєднувати свою напружену професійну діяльність із успішною роботою над проблематикою дисертаційного дослідження. І хоча війна внесла драматичні корективи у процес проходження дисертації, автор не зійшов з обраного шляху.

Ракіпова І. В. характеризується як віддана своїй професії людина і патріот своєї країни. Успішна підготовка дисертаційного дослідження у жорстких соціально-політичних умовах свідчить як про досягнення дисертантом нового професійно-наукового рівня, так і про наявність потенціалу, який буде слугувати на користь обраній справі.

Дисертація Ракіпової І. В. є завершеним монографічним дослідженням та відповідає вимогам чинного законодавства.

Загальний висновок. Враховуючи вищенаведене, вважаємо, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів, дисертація Ракіпової І. В. «Теоретичні, правові та праксеологічні засади правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні», відповідає спеціальності 12.00.09 – «кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» та вимогам п. 7, 9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197; Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. №261; Наказу Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 Про затвердження Вимог до оформлення дисертації, Положення про спеціалізовану вчену раду з

присудження наукового ступеня доктора наук, затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України від 13 грудня 2021 року № 1359 та **рекомендується до попереднього розгляду й подальшого захисту** на здобуття ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність.

Учасники засідання кафедри (фахового семінару для апробації, обговорення та попередньої експертизи докторської дисертації) кримінального права, процесу та криміналістики Міжнародного гуманітарного університету, на якому відбулася публічна презентація здобувачем наукових результатів дисертації та її обговорення, шляхом відкритого голосування одноголосно рекомендували дисертацію Ракіпової І. В. до попереднього розгляду та захисту у спеціалізованій вченій раді Д 41.136.01 Міжнародного гуманітарного університету з правом прийняття до розгляду та проведення захисту на здобуття наукового ступеня доктора наук.

Враховуючи зазначені положення та за результатами проведеної наукової експертизи дисертації Ракіпової І. В. на тему: «Теоретичні, правові та праксеологічні засади правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні» за спеціальністю 12.00.09 – «кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність»

ПОСТАНОВИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів докторської дисертації Ракіпової Інни Василівни на тему: «Теоретичні, правові та праксеологічні засади правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні» за спеціальністю 12.00.09 – «кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів

докторська дисертація Ракіпової І. В. відповідає спеціальності 12.00.09 – «кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» та вимогам: Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. №261; п. 7, 9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197; Наказу Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 Про затвердження Вимог до оформлення дисертації; Положення про спеціалізовану вчену раду з присудження наукового ступеня доктора наук, затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України від 13 грудня 2021 року № 1359.

3. Рекомендувати дисертацію Ракіпової І. В. на тему: «Теоретичні, правові та праксеологічні засади правозахисної комунікації потерпілого у кримінальному провадженні» за спеціальністю 12.00.09 – «кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» до попереднього розгляду та подальшого захисту у спеціалізованій вченій раді Д 41.136.01 Міжнародного гуманітарного університету з правом прийняття до розгляду та проведення захисту на здобуття наукового ступеня доктора наук.

Прийнято одноголосно.

Рецензенти:

Д.ю.н., професор

Олександр ПОДОБНИЙ

Д.ю.н., професор

Анатолій ПРИТУЛА

Д.ю.н., професор

Василій ЗАХАРОВ

